

מועדי כניסת החג

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 7.14	ערב סוכות: 6.05
תל-אביב: 7.16	ירושלים: 6.05
חיפה: 7.15	תל-אביב: 6.21
ביתר עילית: 7.14	חיפה: 6.12
רבינו תם: 7.54	ביתר עילית: 6.21

המונים האלה חלים לפי אופק ירושלים ת"ז
הג'ץ החמה: 6.30
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.52
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.27
סוף זמן תפילה לבג"א: 10:04
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.25

צמיאה נבטי

גליון 64

סוכות תשע"ד - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

"גואלי הי ואחרון,
על עפר יקום,
שאתה ראשון ואתה
אחרון, ששלחת לנו
בדורותינו צדיק
יסוד עולם, אחד
ויהידי, אין שני לו,
ואין דומה לו, הוא
ראש צדיקך, רבינו
נחמן בן שימחה בן
פיגא, אנא רחום
וחנון, אשר לא יבצר
ממך מאומה, כל
יכול, שלא יפלא
ממך דבר, וידך לא
תקצר, זכני להיכלל
בכהרף עין בצדיק
הנורא הזה, אשר
לא ימצא אך אחד
בדור מהדורות, עד
שאזכה להיות נאכל
במהותו הקדושה
והנוראה של הצדיק
הכולל את כל
השבעה בעטלרס
ולמאוס בזה העולם
באמת ובתמים.

בך רבינו נגילה (יאר צייט רבינו הקדוש)

רבינו הקדוש והנורא הביט וראה עד סוף כל הדורות פנים אל פנים באספקלריה המאירה כל אשר יארע לכל אדם ואדם בכל רגע ובכל שניה, וסלל לכל אחד דרכים ומסילות בבחינת "במסילה נעלה", מסילות ישרות וברורות לעלות במסילה העולה בית - קל, בפרט ביום היאר - צייט הקדוש והנורא אשר אז אורותיו הולכים ונכפלים עד אין סוף, ובכח האורות הללו יכול להאיר בנתיבים נעלמים מן כל משטיין ומקטרג, להאיר בכל נשמה ונשמה עד אין סוף, כי הוא בעצמו בבחינת ספירת האמונה אשר ממלצת בעד הרשעים (ליקוטי מוהר"ן סב', ביאור הליקוטים) - להאיר להם בכל מקום אשר הם נמצאים ובכל מקום שנפלו את אור האין סוף שאין לו גבול ותכלית. אף אם נפלו למקום לאן שנפלו גם לעשרה כיתרין דמסאבותא, גם להם להאיר את אור התיקון.

אמר רבינו "כל מה שמשיח יעשה טובות לישראל אני יכול לעשות, רק שהחילוק הוא שמשיח יגזור אמר ויקום אבל אני עדין ... (הוא פסק ולא דיבר יותר) (חיי מוהר"ן רסו)". רבינו אמר אני יכול לעשות בדיוק את מה שמשיח יעשה, רק הדור עוד לא מוכן לשמוע, עוד לא מוכן לקבל. אני אומר "לעשות שעה התבודדות, להתפלל שמונה עשרה בכוונה, לאט לאט, מילה מילה, ללמוד גמרא בעיון, לדעת שאני הכי פחות מכולם. רק הדור עוד לא מוכן לקבל את מה שאני אומר. בזמן רבינו היה כבר התגלות משיח רק הדור עוד לא היה ראוי, בכל דור יש צדיק שהוא התגלות משיח, רק היות והדור לא ראוי אז זה נדחה לעוד דור, ולעוד דור, עד סוף האלף השישי, יותר מזה זה לא ידחה! אנשים עוד לא מקבלים את העצות של רבינו בשלימות, אם אנשים היו מקבלים את העצות של רבינו, אז היום היתה הגאולה! היום היה נבנה בית המקדש.

הרבי השיג "יחידה בתכלית המעלה, יחידה דיחידה" (חיי מוהר"ן רסד). יש רק אחד, רק אחד! שהוא בחינת יחידה דיחידה, שהוא זכה לראות את ה' כל שניה, לראות את מלאך מט"ט כל שניה, את כל המלאכים, את כל השרפים הוא רואה כל שניה. אומר רבי נתן שרק הצדיק שזיכך עצמו לגמרי, מכל וכל, שהוא נקי מכל, אין לו שום ריח של גוף, הוא כבר לא רואה שום דבר חוץ מה', הוא לא רואה כלום! הוא רואה את ה' 24 שעות מול העיניים, הוא רק אחד ויחיד, אחד ויחיד שבא בכמה דורות. כולם שואלים "מה פתאום ברסלב תפסו להם צדיק אחד לפני 200 שנה? ובאמת זה רמב"ם מפורש, זה פשוט רמב"ם מפורש. אומר הרמב"ם בהקדמה למסכת ברכות שצדיק אמיתי שמואס בעולם ואין לו שום ריח מן העולם, הוא יחיד בין רבים, לא ימצא אלא אחד בדור מהדורות. הרמב"ם פוסק כלפי כל אלה ששואלים מה פתאום תפסתם את הרבי, את רבי נתן, יש עוד צדיקים נוראים, יש עוד צדיקים טהורים, יש עוד קדושים, להם אומר הרמב"ם - תדעו לכם שצדיק אמיתי שהוא נקי מכל תאוה ומזוכך לגמרי, שאין לו שום רע, אין לו שום ריח של תאוה, שום ריח של גוף, זה לא בכל דור, זה רק אחד בכמה דורות, זה פסק הלכה שאין להרהר אחריו שרק צדיק אחד בדור מהדורות יכול להגיע לכזה מעלה של זיכור והוא זה שממשיך לזכר את כל הדורות שבאים אחריו גם כן.

אחרי שרבינו השיג את כל ההשגות הגדולות שלו, את כל ההשגות הנוראות שלו, הוא אמר "איך זוכים להיות יהודי"? לפני הפטירה של הרבי היו תלמידי רבינו שמים את האוזן לשמוע את מה שהוא לוחש, ואז הם שמעו שהוא אומר "איך זוכים להיות יהודי"? אחרי שהרבי השיג יחידה בתכלית המעלה הוא ידע שהוא עוד לא התחיל בכלל "עדין לא התחלתי להיות כלל", עוד לא השגתי שום דבר! הרבי ידע שהוא עוד לא התחיל להשיג שום השגה, לרבי היה כאלה כיסופים "איך זוכים להיות יהודי? איך זוכים להיות יהודי...?"

הצדיק שהוא אחד בכמה דורות, שרואה את ה' כל שניה ושניה, רק הוא יכול להעביר לנו, להחדיר לנו, למוחין שלנו לאט לאט, שיש ה' בעולם, כי המוחין שלנו הם בחינת עקביים, עור עבה וגס, עור עבה וקשה ונוקשה, שכבר אין להם שום הרגשה בה', כלום! והצדיק יכול להחדיר בעור הנוקשה הזה, בעור העבה הזה, שיש ה' בעולם, שנגרש איזה הרגשה בה' והוא יכול לברר לנו את המדמה. מה זה מדמה? מדמה פירושו - שאדם חושב "אני עושה, אני הולך, אני אומר שיעור, אני אמרתי שיעור טוב" הרבי יכול לברר לנו את המדמה שנדע שהכל זה מה'. אתה אמרת שיעור? זה ה' נתן לך דיבורים, ה' נתן לך מחשבות, ה' נתן לך רצונות, זה הכל ה'! הרבי יכול לברר לנו את המדמה, וגם את המדמה של כל העולם, אין נקודה שהרבי לא מגיע אליה, אפילו למשכילים, אפילו לגויים, לכל המקומות הוא מגיע!, הרבי מגיע לכולם. ולזכות לברור המדמה, לאמונה שלמה בה', לדעת שהכל מה' צריך אתערוותא דילתתא. ואיזה איתערוותא דילתתא אנחנו יכולים לעשות? - האיתערוותא דילתתא שלנו היא פשוט להפשיט את השכל, לזרוק את השכל, להפשיט את הדעת לגמרי, אני צריך לדעת שאין לי שום דעת! אין לי שום שכל! אין לי שום הבנה! אני לא יודע כלום חוץ מליקוטי הלכות, ליקוטי מוהר"ן, גמרא, שולחן ערוך, יורה דעה, חושן משפט, ט"ז, ש"ך, חוץ מתורה ותפילה אני לא יודע שום דבר, אני לא מכיר שום דבר, אני לא יודע מה הולך בעולם, לא מבין מה שקורה בעולם. וצריך לסלק את חכמתו ושיכלו לגמרי, כי אם יש לו איזה טיפת שכל, הוא לא יכול לקבל מהצדיק, הוא לא יכול להבין שום דיבור מדברי הצדיק. התקרבות אמיתית לצדיק זה לשנוא את הפוליטיקה, לשנוא את כל השטויות, את כל הבלי העולם, להתרכז רק בעבודת ה'. אם אדם מחפש פוליטיקה אז אין לו שום קשר לצדיק, הצדיק זה עבודה פנימית פנימית עמוקה, זה עבודה ארוכה, זה לא ביום אחד, זה לא בשנה אחת, כל יום מקלפים עוד קצת, עוד קצת, וזה רק בכח הצדיק הזה שכבר אין לו שום רע, ואין לו שום אחיזה בעולם, רק הוא יכול לפתוח את העיניים לכל אחד, לברר לו את המדמה, להראות לכל אחד שיש רק את ה', שיש רק תורה ותפילה, שאין שום ענין משום דבר כאן בעולם, כי הוא עבר את כל הנסיונות שבעולם, את כל היסורים שבעולם את כל התהפוכות את כל הנסיונות שבעולם ועמד בהם, הוא זכה שאין לו שום אחיזה בעולם, הוא יחיד בכמה דורות שהגיע לתכלית יחידה דיחידה הוא כבר ניקה את עצמו מכל וכל, ולכן יש לו את הכח לברר את המדמה ולתקן את כל הנפשות המקורבים אליו.

חדש! לרגל הלילת רבינו הקדוש
הדיסק הנפלא - הוא הרב והתלמיד - לשמיעה
כמו כן ניתן להשיג את סדרת התפילות
"תפילה לעני" לחגי השנה
וכן לקט תפילות ובקשות בכריכה עבה ודקה
וכן דיסקים לשמיעה ולצפייה בטל. 02-9666754

הקן להפצת תורת ברסלב
דוא"ל: toratbreslev@gmail.com
לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666754
ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי
"תרומתכם חשובה לנו מאוד, כל תרומה תתקבל בברכה"

פני מלך

עמך אנוכי בצרה

© וייסמן
02-5402623

להוכיח, באמונה שלכם שאתם עושים כלי לגאולה. האמונה היא כלי הגאולה. בלי אמונה אין עם מי לדבר בכלל. זה כלום. זה לא אדם בכלל. אמונה זה האמון! וכשאתה נותן אמון בקב"ה, הוא עושה אתך עסקאות, אם אתה לא מכיר בו, הוא לא מכיר בך. ויש עוד דבר, יש רצון. הרצון הוא הכוח הבלעדי שיש לאדם עלי אדמות. כל כך הרבה מאבקים ומלחמות והתמודדויות, אנחנו כל הזמן בדרך, עוד לא הגענו לשום דבר, נופלים לבין המיצרים ויוצאים מהם, ושוב נופלים, ושוב מנסים לקום, ומה שנשאר לנו זה הכוח העצום הזה שאנחנו לא מוכנים לוותר. לא הצליח לנו, ספגנו עלבונות וביזיונות, אך אנחנו נאחזים בכוח הרצון. הרצון לעשות את רצון ה'. לעשות דברים שיקרבו אותנו אל ה'. כשאדם נופל ברוחו ומתחיל להתיאש, אלה המיצרים הכי גדולים, כשפתאום ח"ו מאבדים את הרצון, שהוא הכוח הכי גדול שיש בבריאה, הפאר של כל הבריאה. אבל אם אדם רוצה, הוא יכול להתחיל כל רגע מחדש".

תדע לך שהחיים לא כל כך פשוטים. יש דברים קשים. אבל אני עומד מאחורי זה, אני ערב לזה, אני נמצא שמה, אני נמצא גם במקומות האלה, אני ה', אני שם. אני מרחם עליך, אני רואה אותך, אני לא אתן לך ליפול. אני אעזור לך אפילו שאתה נמצא במצבים הקשים האלה. אבל בשביל שתזכה בגאולה, צריך להכין לה כלים. כשהיו במצרים לא היה דיבור. הדיבור היה בגלות. הדיבור זה התפילה. לא יכלו להתפלל, אבל משהו אחר כן היה, היה קול. הקול זה צעקה. בלי מילים. לצעוק לה' תמיד אפשר. אנא ה' הושיעה נא. להרים את הראש, לתת איזה קול, זה האדם יכול לעשות בכל מצב. אתם הייתם בעבודות קשות, לא יכולתם להתפלל במנין, עוד לא היה נוסח של סידור, אבל לצעוק, את זה יכולתם. מה שמצפים מכם עכשיו זה שתצעקו. כל מה שעושים לכם זה בשביל הגאולה. כי אם לא תצעקו לא תהיה גאולה. אז עכשיו באים ועושים לכם כזה דבר ובמקום שזה יהיה יותר טוב, זה נהיה עכשיו יותר גרוע, ועכשיו אתם צריכים

הוא רבינו - מקור הכמה

החן והיופי

פשוט הוא אצל כל אנשי שלומינו ולית מאן דפליג שרבינו הקדוש חי וקיים עימנו גם עתה אחרי הסתלקותו ממש כמו שהיה איתנו בחייו הקדושים. ורגיל היה ר' לוי יצחק ז"ל לחזור על זה שוב ושוב, ופעם אחת ענה ואמר: "אנשים אומרים מה פלא שר' נתן זכה למה שזכה, הרי מלבד הליקוטי מוהר"ן היה לו גם את רבינו בעצמו, ואילו אנחנו את הליקוטי מוהר"ן יש לנו אך את הרבי אין לנו... והכה ר' לוי יצחק בידו על השולחן והרים את קולו וזעק: כמו שלמוהר"ן היה את הליקוטי מוהר"ן והיה לו את רבינו, כן אנחנו יש לנו את הליקוטי מוהר"ן ויש לנו גם את רבינו!

ועם כל זאת, ולמרות הכל ישנם דברים שנתעלמו ונסתרו מאז שנגנזו ארון האלוקים, כמו שכותב מוהר"ן בגעגועים (חי מוהר"ן ר"ז): "ונתבהלו השומעים ונפלא בעיניהם מאד, כי כשיצא הדיבור מפיו הקדוש, יצא בכל מיני חן אמת וקדוש מאד". כי החן והיופי של הדיבורים הכתובים בספר, אם אמנם חיים הם וקיימים, נעמיים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים, עם כל זאת כל אותו החן והיופי והפאר הועם ונתעלם עד שצריך הרבה לחפשו ולבקשו - כל מי שחפץ למוצאו. ועל ההעלמה הזו מקונן מוהר"ן (ליקוטי תפילות תניינא ל"ג): "כי נסתלקו בעוונותינו הצדיקים האמיתיים הנקראים ראש בית שהם הבעלי-בית של העולם, אשר אז בהיותם בעולם, ושמן נתגדל בעולם, אז היה להעולם בעל-בית ואז היינו אנחנו כולנו נקראים בני-בית". ועוד הוא מוסיף: ויתגלה ויתגדל ויתפרסם בכל העולם שם הצדיקים האמיתיים ופארים והדרם והנם הקדוש והנורא". כי הנה מה שחסר הוא הגילוי והפרסום, שנחפש ונגלה לעצמנו ולדעתנו מי הוא הרבי שזכינו להתקרב אליו, ונדבר ממנו בכל עת באזני מי שרק יכול לשמוע, עד שתבטל ההעלמה ויזרח האור ויאיר את העולם כולו כצאת השמש בגבורתו בב".

פרפראות לתורה

"וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ-עֵבֶת

וְעָרְבִי-נַחַל" (ויקרא כג' מ')

שואלים המפרשים: מה הטעם לכך שנצטוינו לקחת בסוכות דוקא את ארבעת המינים - אתרוג, לולב, הדס וערבה?

משיב על כך החיד"א זצ"ל: אומרים לנו חז"ל, שכל צמח בעולם גדל על ידי מלאך הממונה עליו, כמו שכתוב במדרש בראשית רבה (י' ז): אין כל עשב שאין לו מזל (מלאך) ברקיע שמכה אותו, ואומר לו גדל. מה שאין כן בארבעת המינים שהם צומחים רק בהשגחת הקב"ה, ולא נמסרו לפיקוחו של שום מלאך או שרף, ולכן, ארבעת המינים הם בבחינת שרביטו של המלך.

והנה ידוע שהמשתמש בשרביטו של המלך חייב מיתה, ואם כך, איך אנו מעיזים ליטול את ארבעת המינים (שרביט המלך) בחג הסוכות? אלא שלנו, עם ישראל, נחשב הקב"ה לאב, כמו שאומרים אנו בתפילה: "השיבנו אבינו לתורתך", וכן כתוב בתורה - "בנים אתם לה' אלקיכם" (דברים יד', א') ואב שמחל על כבודו - כבודו מחול, ולכן רשאים אנו לקחת בחג.

והיות וארבעת המינים הללו מוכיחים שהשם יתברך הוא אבינו, סימן שגם עונותינו נמחלו ביום הכיפורים. שהרי אם חטאנו לו, והוא מחל - כבודו מחול. מה שאין כן לגוים, שלגביהם נחשב הקב"ה למלך, כמו שכתוב "מלך אלקים על גוים", ומלך שמחל על כבודו - אין כבודו מחול, ולפיכך אין חטאיהם של הגוים נמחלים ביום הכיפורים, אלא רק של ישראל.

סיפור לפרשה

"שמחת התורה"

הצדיק רבי נפתלי מרופשיץ, אמר פעם באזני מקורביו: מעולם לא נצחני אדם בדברים, כי אם בעל עגלה אחד, ומעשה שהיה כך היה: בשעת ההקפות בליל שמחת תורה, התבוננתי בבעל עגלה אחד, כשהוא רוקד ומזמר בהתלהבות רבה, ושמתו אינה יודעת גבול. בתום ההקפות נגשתי אל האיש, שהכרתי כבור ועם הארץ, ואמרתי לו בבדיחות הדעת: מה פשר השמחה שקפצה עליך הלילה הזה? כלום רב חלקך בלימוד התורה כל ימות השנה, שאתה משמח את עצמך בשמחת התורה? הביט בי העגלון בעיניים תמרות, וקרא בקול נמרץ: ואם אח שלי עושה "שמחה" האם איני צריך לשמוח בשמחתו...? (בני ציון)

שבת שלום!

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור (=אתרוג)..."

פעם אחת היה מחסור גדול באתרוגים, ולרב הקדוש רבי חיים מאיר יחזקאל זיע"א לא היה אתרוג, ועל כן היה הצדיק שרוי בצער גדול. קרוב לחג נודע לחסידים כי בקפריסין יש לגביר אחד אתרוג מהודר בתכלית ההידור. מיד נסעו אליו החסידים, והפצירו בו למכור להם את אתרוגו בשביל הרבי, אולם הגביר לא הסכים בשום פנים ואופן. אחר-כך אמר להם: "אם הרבי יבטיח לי בן זכר, אתן לו את האתרוג במתנה". הבטיחו לו החסידים שימסרו את התנאי לרבי, ובוודאי יברך אותו הרבי, כדי שיפקד בבן זכר. נתן להם הגביר את האתרוג, אולם הוסיף, שאם ההבטחה לבן זכר לא תתקיים בשנה זו, לא יצא הרב ידי חובה באתרוג. כשבאו החסידים בערב החג אל הרבי עם האתרוג, נתמלא הוא שמחה גדולה, וכל הלילה לא ישן, אלא עמד וצפה לאור הבקר, כדי שיוכל לברך על האתרוג. כשהגיע אור הבקר, התכונן הרב בדבקות רבה לברך על האתרוג, ואז ספרו לו החסידים את התנאי של הגביר, בעל האתרוג. מיד נהפכה שמחתו של הרבי לתוגה (=לעצב), ובאין אמרו דברים, הניח את האתרוג מידו, והחל מתהלך בביתו מצד לצד, כדי לשית עצות בנפשו - לחפש מוצא אחר). וכך עבר עליו כמעט כל היום. לפנות ערב, כאשר ראה הרב שכמעט שקעה השמש, ועוד מעט כבר לא יוכל לברך על האתרוג, עמד ואמר: "יהי מה! אני מוכרח כבר להבטיח לגביר" והבטיח לאותו הגביר בן זכר, ואחר עמד וברך על האתרוג. ואכן, באותה שנה נולד לאותו הגביר בן זכר... (בני ציון)

- לעילוי נשמת תנה בת ציון עזרא הכנה ע"ה
- לעילוי נשמת מיכאל ניסים טולדנו בן אסתר ז"ל
- אידה בת חמישה תחי' רפואה שלמה
- הצלחה נחמן בן מזל ה"ו ברוחניות וגשמיות
- לישועת יעל שרה בת לאה והילדים ה"ו
- הצלחה ברוחניות וגשמיות לתורם בעילום שם
- י"ש כח ליצחק בן יולנדה נ"י על תרומתו לעילוי הצלחה ברוחניות וגשמיות
- לישועת עם ישראל
- יוסף זיו בן רחל ה"ו הצלחה ושמחה ברוחניות וגשמיות
- לרפואת והצלחת הרב והרבנית שליט"א